मामेवंपापप्रसक्तं यदिभगवान्सर्वज्ञोमन्यते तदाहतोस्मि व्यर्थजन्मास्मि ॥ दोषं प्रव्राजनदोषं मत्तोमद्रूपनिमित्ततोनेतिअहमाशंके स्वानुभवतोजानामि ॥ अतोमामेवं मा
नुशाधि मैवंकर्णकठोरंब्रूहि ॥१५॥ ननु कथमपलापःक्रियतेअतआह ॥ मदंतरे मद्विषये॥यत्तुमयाविनेतिअर्थइतितन्न अंतरेणेत्यव्ययस्यैवतदर्थत्वात् ममत्ववसरवाची
अंतरशब्दइतिनदोषः ॥ यन्मेमातावोचत् मदभिषेकरामवनवासादि तन्मेनेष्टं तदेवविवृणोति ॥ नाहमिति ॥ एतेन मातृकृतव्यापारेण नचतद्वचनमाददे अंगीकरोमि ॥
इदानीमपिइतिशेषः ॥ १६ ॥ अथस्वागमनकारणमाह ॥ अहंत्विति ॥ प्रसादकउपयातः प्रसादयितुमागतइत्यर्थः ॥१७॥ एवंगतं एवंबुद्धिं॥क्वसंप्रति कस्मिन्प्रदेशे॥१८॥

हतोस्मियदिमामेवंभगवानपिमन्यते॥ मत्तोनदोषमाशंकेमैवंमामनुशाधिहि ॥ १५॥ नचैतदिष्टंमातामेयदवोचन्मदंतरे ॥ नाहमे
तेनतुष्टश्चनतद्वचनमाददे ॥ १६॥अहंतुतंनरव्याघ्रमुपयातःप्रसादकः॥ प्रतिनेतुमयोध्यायांपादौचास्याभिवंदितुं ॥ १७॥ तंमामे
वंगतंमत्वाप्रसादंकर्तुमर्हसि॥ शंसमेभगवन्रामःक्वसंप्रतिमहीपतिः॥ १८॥ वसिष्ठादिभिऋत्विग्भिर्याचितोभगवांस्ततः॥ उवाच
तंभरद्वाजःप्रसादाद्भरतंवचः॥ १९॥ त्वय्येतत्पुरुषव्याघ्रयुक्तंराघववंशजे॥ गुरुवृत्तिर्दमश्चैवसाधूनांचानुयायिता॥ २० ॥ जाने
चैतन्मनस्थंतेदृढीकरणमस्त्विति॥ अपृच्छंत्वांतवात्यर्थंकीर्तिंसमभिवर्धयन्॥ २१ ॥ जानेचरामंधर्मज्ञंससीतंसहलक्ष्मणं ॥अयंवस
तितेभ्राताचित्रकूटेमहागिरौ॥ २२ ॥ श्वस्तुगंतासितंदेशंवसाद्यसहमंत्रिभिः॥ एतंमेकुरुसुप्राज्ञकामंकामार्थकोविद॥ २३॥

याचितोभरतायप्रसन्नोभवेतिप्रार्थितः प्रसादात्प्रसादंप्राप्य ॥ १९॥ एतदुक्तरूपंवचः त्वयियुक्तं तवोचितं तदेवसमर्थयति गुरुइति ॥ गुरुवृत्तिर्गुरुसेवा यतोगुरुसेवादित्रयंरा
घववंशजेप्रायोदृष्टमितिशेषः ॥ यद्वा एतत्त्रयं त्वयियुक्तमित्यन्वयः॥२०॥ दृढीकरणं अन्यथाभावान्निवृत्तिः ॥ बहूनामग्रेउक्तोह्यर्थोनान्यथाकर्तुंशक्यते ॥ मुख्यप्रयोजन
माह ॥ कीर्तिंसमभिवर्धयन् असर्वज्ञजनंप्रतीतिशेषः ॥ हेतौशता कीर्त्यभिवृद्धिहेतवेऽपृच्छमित्यर्थः ॥ २१ ॥ अथ रामःक्वेतिप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ जानेचेति ॥ २२ ॥ एतं
अद्यवासरूपं कामार्थकोविद वांछितार्थप्रदानसमर्थ ॥ २३ ॥